

Črniški:

Dragi Marijini otroci!

Vsi zdravi? Počitniški zrak vam je gotovo prijal. Na novo pokrepčani ste se vrnili k svojim šolskim dolžnostim. Čas počitka se menja s časom dela. Počitek in razvedrilo sta za to, da si spet pridobimo moči, ki smo jih izgubili z delom. Glavno pa je in ostane: naše **stano vsko delo**. Zato se samo po sebi razume, in ni nič čudnega, da morajo biti počitnice mnogo krajše od šolskega leta.

Tudi vam, mladi prijatelji, veljajo besede Zveličarjeve: »Če hoče kdo priti za menoj, naj se odpove samemu sebi in naj vzame svoj križ ter hodi za menoj.« (Mt 16, 24.) »In kdor ne vzame svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden.« (Mt 10, 38.) »Kdor ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec.« (Lk 14, 27.) »Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove samemu sebi in naj vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj.« (Lk 9, 23.)

Kaj delate vi, šolski otroci, med raznimi procesijami? Nekje sem videl otroke, ki so kar sami skupno molili sveti rožni venec, litanije in drugo. Posebno pa mi je bila všeč pesmica, ki so jo peli pri procesijah križevega tedna. Glasila se je takole:

»Za Jezusom hodimo,
dokter na svet' živimo!
Kaj nam pomaga ves svet,
ko mor'mo enkrat umret'.

Tako je! Za Jezusom boste že tudi vi hodili. Hoditi za Jezusom se pravi: svoj križ nositi. Križ pa je to,

kar je naši naravi zoperno. Torej so naši vsakdanji križi tiste neprijetnosti, ki so združene z zvestim izpolnjevanjem naših stanovskih dolžnosti, kakor učenje, pisanje nalog, pokorščina do staršev, neprijetna telesna dela in tako.

Skušajmo ta mesec, ko začenjamo šolsko leto, globoko v srce si zasaditi Jezusov nauk o vsakdanjih križih. Oglejmo si, kje je naš največji križ in kje so drugi križi, ki jih težko nosimo. Prizadevajmo si, da jih z božjo pomočjo zvesto in potrpežljivo nosimo. Da bomo to lažje storili, si vzemimo za mesečno patrono mlado mučenico sveto Regino. Poglejmo v njeno življenje!

Rodila se je Regina na Toskanskem v prvi polovici 3. stoletja. Oče ji je bil zelo premožen mož, pa še pagan. Kmalu po svojem rojstvu je izgubila mala Regina dobro mamico. Zato jo je dal oče neki dojenici v izrejo. Ta dojenica je bila pa dobra kristjana. Krstila je dete in ga začela vestno vzgajati za Kristusa. Regina je bila dovzetna za Kristusov nauk. Rada je poslušala življenje svetih mučencev. Tudi sama je zahrepenela, da bi postala mučenka. Reginina duša je bila vsak dan bogatejša milosti božje, pa tudi njeno telo se je razvijalo v lepo deklico. Oče jo je vzel domov, da jo dá še bolj izobraziti.

Na neki paganski praznik bi se bila imela Regina z drugimi deklicami udeležiti slovesnosti na čast neki boginji. Oče se je že v naprej veselil, da bo njegova hči najlepša. Močno se je pa užalostil, ko je izvedel, da je Regina kristjana, da zaničuje vsako ničemurnost in da se izogiblje veselic, ki bi znale biti nevarne njeni nedolžnosti. Razjaril se je in ji dal na izbero: Ali naj zataji Kristusa, ali pa naj zapusti rodno hišo. Regina je šla na kmete za pastirico. V samoti pri svoji čredi je veliko molila in premišljevala.

Ko je pasla nekoč svojo čredo ob cesti, se je pripeljal mimo deželni oblastnik Olibrij. Sramežljiva deklica mu je bila zelo všeč. Iz mesta pošlje ponjo. Vpraša jo po starših in ji pove, da se hoče zaročiti z njo. Ona mu pa odgovori, da že ima ženina, Jezusa Kristusa, od katerega je ne more nič ločiti. Ko vidi

Olibrij, da je ne more odvrniti od krščanstva, jo izroči njenemu očetu in mu naroči, naj jo na vsak način pripravi na to, da Regina odstopi od Kristusa in se poroči z njim. Oblastnik potem odpotuje. Oče si pa zaman prizadeva, da omehča hčer. Da jo ukleniti v železje in tako trdo zadržniti, da se deklica ne more ganiti. Hrane ji dajo le toliko, da ne umrje. Tako mora čakati, da se vrne oblastnik.

Ko se vrne Olibrij s pota, napravi malikom na čast slovesnost. Regino pripeljejo iz ječe in jo silijo, naj se udeleži daritve. Oblastnik ji reče: »Tvoja mladost se mi smili, in rad bi te radi tvoje lepote storil srečno. Moli malike in boš najjimenitnejša gospa v deželi. Če se boš pa branila, te čaka najhujše trpljenje.« Regina nič ne odgovori. Dajo jo na natezalnico in pretepejo. Ljudstvo prigovarja mučenici, naj se vda oblastniku in naj prizanese svoji lepoti. Ona pa odgovori: »Vi ste mi slabi svetovalci. Kaj naj svojo neumrljivo dušo pogubim, da otmem lepoto, ki bo kmalu jed črvov? Nikdar ne bom darovala malikom.« Te besede razsrde trinoga tako, da jo ukaže razmesariti z železnimi grebeni. Ljudstvo postaja radi take grozote nejevoljno. Olibrij se zбоji upora in da odvesti deklico v ječo. Tu moli Regina vso noč. Vidi prikazen: žareč križ in vrhu njega goloba. Pri tem sliši besede: »Bodi srčna, nevesta Kristusova! Nedolžnost in potrpežljivost sta ti pripravili krono, ki jo boš kmalu prejela. Tvoj križ in tvoje trpljenje ti bosta lestva v nebesa.« Njene rane so bile na mah ozdravljene. Drugo jutro, ko jo oblastnik spet sili, da daruje malikom, odgovori Regina: »Nikdar! Jaz se darujem Jezusu, ki je zame umrl, me tolažil in me ozdravil.« Trinog jo ukaže z baklami žgati in potem vreči v vodo. Regini pa ni mar za bolečine. Veselo opominja ljudstvo, naj se spreobrne. Čudežno ji odpadejo železne verige, zemlja se potrese in prikaže se bel golob nad mučenko. Zasliši se glas: »Pridi, Regina, da boš v nebesih s svojim ženinom kraljevala!« Veliko paganov se je ob tem čudežu spreobrnilo. Olibrij pa je ostal trdovraten in ji je ukazal odsekati glavo. Tako je šestnajstletna Regina prišla v nebesa. Njen god praznujemo dne 7. septembra.